

VENNEN

1. ÅRGANG NUMMER 5 MAJ 1949

INDHOLD:

Vort ansvar.....	61
Vor hårde skæbne.....	63
Brev fra en søster.....	64
Billede af ung hollænder.....	65
Ensamhet (digt).....	66
Vort første landsstævne.....	67
Interessante besvarelser.....	70
Lad os i fred!.....	71
Hilsen fra Schweiz.....	72
Ingen selvros!.....	73
Så holder vi sommerferie.....	74
En tak.....	74
Billede af to unge mænd.....	75
Du og jeg (digt).....	76
Fra livets arena.....	77
Teatret og os.....	79
Bidragsliste.....	79
Fra vore afdelinger.....	80

VORT ANSVAR

Af Argos

Vort påskestævne blev over forventning. Et fyldt lokale, god og vennesæl stemning, blomsterhilsener og telegrammer fra ud og indland, velment hyldest og tak til skaberne af blad og forbund — og de fortjener det. Deres indsats kan endnu slet ikke vurderes, men fra mig skal også lyde en tak for jeres indsats og idealisme.

De forskellige talere var udmærkede, men »Bob« skal alligevel have en særlig tak, fordi han i sin tale gav de helt rigtige retningslinier for det kommende lokale arbejde. Og så — kære fru W. — også en tak til Dem. Bevæget, nervøst kom Deres ord, født som de var af en smertelig viden, men mærkeligt så rigt sproget kan blive, når ord tales med hjertets sødme. I Deres, Bobs og de øvrige 3 medlemmers hænder er dannelsen af den københavnske afdeling i virkelig gode hænder. Held og lykke følge jer i jeres broderlige bestræbelser for at skabe et sted, præget af kultur, hvor vi kan mødes.

Fremførelsen af de svenske film indledtes af mesteren for disse, vor svenske gæst Lasse Silvén, med et foredrag om venskab. Fint og følsomt, også i hans ord, klang smertens erfaring. (Kære Lasse Silvén, gerne havde jeg talt med Dem om venskabet væsen, men De var så optaget og så svensk utilnærmelig, at jeg simpelt hen ikke turde nærme mig).

Hvor storartet af alle disse kvinder og mænd at komme. Nogle måske af nysgerrighed, men for de fleste var alvoren tilstede samt ønsket om *nu* at ville prøve at frigøre sig fra den lille indviede kreds og træde frem i lyset. — Kære bestyrelse for Københavns-afdelingen — er I klar over det ansvar, der hviler på jer?

Ansaret og hverdagen melder sig nu. Ansaret var det, en af talerne nævnede. Vor interesse kan ikke være samlet objektiv, men må være subjektiv. Vi har vort blad til i skrift at tale vor sag. »*Vennen*« skal være et spejlbillede af tiden, et talerør for den voksende forståelse af det homoseksuelle problem, en meddeler af den erkendende videnskabs resultater. Men vi — vi skal hver for sig repræsentere vort blad og forbund i det daglige liv gennem vor opførsel.

Ingen uretfærdig, inkonsekvent bedømmelse af den homoseksuelles psyke må hindre kræfternes udløsning, men ansore til, at hver især yder

det bedste og beviser omgivelserne, at intet formår at undertrykke udløsningen af sandhed, skønhed og retfærdighed. Vi har store forbilleder nok, hvor vi kan hente kraft. Overbevisningen om, at vi kæmper for det rette vil give sig udslag senere hen, når de få, der kæmpede fra begyndelsen, er vokset til en kæmpeflok. Ved at have tålmod, at prøve at forstå modstandernes mening, ved uforanderlig høflighed kommer vi langt.

Jeg tror, der vil komme tider, hvor kampen vil blive hård, fordi der vil komme så mange problemer, der alle skal løses, fordi vor sag er et kulturarbejde. Selvfølgelig kan og skal vi ikke bestemme den menneskelige kulturs mål, men gennem vort blad og forbund kan vi arbejde på ophævelse af hemninger, der hindrer kræfterne i at tjene kulturen.

Det er et stort ansvar, vi påtager os, dette at skulle være os selv, at stå med oprejst pande i et snæversynet samfund. At forandre »de gamle«s indstilling er vist håbløst, men vi kan arbejde for, at de yngre og ungdommen får forståelse af os, at de får frisind, således at de vil modtage *deres* datters og søns veninde eller ven med samme selvfølgelighed, som svigerbørn modtages i dag.

Om vort ansvar var der den 20. april en kronik i »Politiken«, »Homoseksuel prostitution« — en saglig og sober artikel, hvor vicefængselsinspektør, cand. jur. Erik Christensen henleder *vor* opmærksomhed på særlige områder indenfor det homoseksuelle problem og henstiller til os at virke med til at oplyse. Der er intet, vi hellere vil end arbejde sammen med politiet på dette område, således at alle disse »rådhusdrenge« efterhånden kan blive klapset af. Vor formand sagde i sin tale udtrykkelig, at vi altid er parat med hjælp og råd. Hører I om nogle, der er betrængte, så henvis dem til os, og de vil blive hjulpet. Myndighederne er kun interesserede i at få uskadeliggjort forbryderspirer.

Det er storartet, at vor forbindelse med udenlandske foreninger udvides. Sandt venskab og broderskab ser ud over alle grænser.

Fra Schweiz har vi fået meddelelse om, at en del danskere, som vil abonnere på »Der Kreis«, har benyttet en forkert fremgangsmåde. Først og fremmest må brevet affattes på tysk eller engelsk, da man ikke kan dansk. Desuden medsendes en check som betaling. En sådan kan købes i enhver bank, når man oplyser, at det er til betaling af et tidsskrift. »Der Kreis« koster 14 og 25 fr. for et ½ og et helt år sendt som tryksag. I lukket brev er prisen henholdsvis 19 og 35 fr.

VOR HÅRDE SKÆBNE

Af Farbror Frands

Lad det være sagt straks: En mere gribende manifestation af skæbner end deltagerne i påkestævnet er vel næppe nogensinde tidligere set i vort land. Alle typer var repræsenteret: ældre og unge, mænd og kvinder. De ældre med det voksne resignerede præg i ansigterne, de yngre med et alvorligt, men dog mere optimistisk syn på livet, kvinder med et lidespræget, dybt alvorligt syn på vort problem og andre med ungdommens lette præg.

Men ens for dem alle var dog den alvor, de havde opfattet sammenkomstens natur med, den ualmindelig gode tone og opførsel, der prægede hele denne vor første sammenkomst. For en udenforstående måtte denne samling af menneskeskæbner absolut virke ægte og overbevisende og fortælle, at disse mennesker absolut ikke kunde sættes i klasse med forbrydere og asociale individer. Jeg havde lejlighed til at studere flere af typerne ret indgående og havde endda den glæde at tale med mange mig helt fremmede mennesker og følte mig grebet af denne stunds højtid og alvor.

Eet er sikkert: Vi er alle ulykkelige mennesker, der lider under noget, vi ikke kan gøre for. Skæbnen har i sin uransagelighed dannet os som et samfund i samfundet. Vi føler alle den ringeagt og kulde, der fra de såkaldte normale mennesker strømmer imod os. Der er denne uoverstigelige mur mellem deres og vor sjælsindstilling, som er så vanskelig at nedbryde, og med det medfødte fine følelsesliv, vi er i besiddelse af, forøger den kun den i forvejen så tunge skæbne, der er os beskåret.

For at gøre denne skæbne lettere er der kun een udvej, nemlig *at gå gennem kamp til sejr*, og vi *kan* sejre. Det overbeviste denne første sammenkomst mig aldeles utvetydigt om, hvis vi med al vor energi og evne utrættelig stiler mod det store mål at overbevise den øvrige menneskehed om vor virkelige værdi som skabende mennesker i samfundet. Overbeviser dem om, at vort mål ikke er erotiske udskejelser, men under de for os så sørgelige livsvilkår at skabe det bedste for os selv som for samfundet i almindelighed.

Jeg er overbevist om, at der vil komme meget store vanskeligheder. Jeg tænker her specielt på den mistænkeliggørelse af vort arbejde, som

er uundgåelig, men den *skal* og *må* overvindes, og når vi bare at give eet menneske sin selvtillid og følelse af egen værd tilbage, da har selv en meget stor kamp ikke været forgæves. Og når vi at give mange af vore medlemmer glæde ved livet, da har vi vundet. Lad det stå for os som det store mål: at hjælpe alle af vore, som vi kan uden at skele til risikoen. Vi, der har nået den modne alder og med den de dyrekøbte erfaringer, kan måske hjælpe alle de unge til at undgå at give den høje pris for erfaringerne, som du og jeg har måttet betale.

Mit store håb er, at alle, der har sorg i sinde, alle, der kæmper i store sjælekvaler på grund af deres homoseksuelle indstilling, som kæmper mod fordomme på arbejdspladser, i hjemmene og ude i livet og ganske specielt de unge — at de må komme til os, og åbne sig for os. Vi skal da på et etisk og idealistisk grundlag med al den menneskelighed, det er os muligt at mobilisere, søge at hjælpe dem over deres vanskeligheder. Lad os banke det ind i alles bevidsthed: Vi er ikke forbrydere, men ulykkelige mennesker, der kun higer efter at opnå den for os fuldkomne lykke, nemlig at leve sammen med dem, vi holder af uden derfor at føle os som udstødte eller pariaer i samfundet.

Brev fra en søster

Som en af Sapphos mange døtre bringer jeg på »slægten«s vegne en hjertelig tak til de mænd, der har taget initiativet til Forbundets stiftelse og bladets oprettelse.

Det er et dybtfølt savn, som her afhjælpes, og det er mit håb, at det må blive til et lykkeligt samarbejde med idealerne og den gode vilje, så sammenslutningen må virke efter hensigten både udadtil som mellemled mellem os og verden om os og indadtil til varetagelse af vore specielle og almene interesser.

Der er meget at arbejde med, og skal det lykkes, må vi, som der skal virkes for, slutte op om de mange modige mænd, der har taget pionerernes brydsomme byrder på sig, og ikke mindst må kvinderne melde sig. Vi er velkomne, og der er ikke noget at være bange for. Der ydes så fuld anonymitet og diskretion, som det er muligt at gennemføre, hvor mennesker virker.

Velkommen alle medsøstre!

Stephen.

Ung mand fra Holland

Ensamhet

Ensam — säg mig din smärta,
säg mig din bittra längtan,
som hotar spränga ditt hjärta.
Säg mig ditt kval och din trängtan.

Ensam — blotta dit sinne,
blotta din innersta gömma,
som hopar på svåra minne.
Låt mig få hjälpa dig glömma.

Ensam — du får ej sörja,
du måste se framåt mot ljus.
Du får ej trånande spörja
efter flyende fåglars sus.

Ensam — ser du ej handen,
som kämpar att hålla ihop
de stormslitna vänskapsbanden?
Hjälp den att slå en stadig knop!

Valle i Fjäll

VORT FØRSTE LANDSSTÆVNE

Af Homophilos

Det var et eksperiment, men det fik et glimrende forløb. Sådan kan man i korthed karakterisere det første møde, som »Forbundet af 1948« havde indkaldt til 1. påskedag i »Esplanade-Pavillon« i København. Meget var arrangeret i hast, og en del blev improviseret, men at det var en vældig succes er der ikke ringeste tvivl om.

Dette første forsøg på at arrangere en festlig sammenkomst for vore medlemmer og abonnenter var imødeset med meget stor spænding. For en forening, der kun er få måneder gammel — og tilmed af meget speciel natur — var det et stort arrangement at starte med, men vi havde øjensynlig alle gode kræfter med os. Tilslutningen fra hele Danmark var så stor, at det blev et helt landsstævne med næsten 200 deltagere og det til trods for skarp konkurrence fra en strålende forårssol.

Skønt kun medlemmer havde adgang til det interne møde kl. 14, fyldte de så godt i salen, at man med bekymring tænkte på, hvordan det vilde gå med pladsen, når abonnenter og gæster senere på dagen skulde møde op. På flyglet stod to pragtfulde blomsterbuketter. Den ene var kommet direkte med flyveren fra Holland sammen med en hjertelig hilsen fra Cultuur- en Ontspanningscentrum i Amsterdam. Den anden var fra Der Kreis i Schweiz, der samtidig havde sendt et langt varmhjertet brev, som vi aftrykker andetsteds. Disse smukke hilsener fra vore broderorganisationer i udlandet gav et stærkt plus til dagens feststemning. Senere kom der telegrafisk hilsen fra vore venner i provinsen.

Landsforbundets formand bød velkommen og gav en udførlig oversigt over forbundets virke indtil nu. Det har været præget af samarbejde, hjælpsomhed og stærk fremgang. Medlemmerne fik her et indblik i mange interessante enkeltheder, som viser, at vor organisation allerede har udrettet overordentlig meget til gavn for vor fælles sag. Da vor populære formand sluttede, blev han takket med stærke klapsalver, og forskellige medlemmer havde ordet i tilslutning hertil.

Efter en kaffepause tog man fat på en nærmere organisering af vort arbejde i hovedstaden. Det erkendes fra alle sider, at der i høj grad er brug for en københavnsk afdeling af Forbundet, da arbejdet er ved at vokse landsorganisationens ledelse over hovedet. Det oplystes også, at

man havde en telefon i København, som kunde blive stillet gratis til rådighed for et medlem, som vilde passe den på Forbundets vegne. Efter en kort forhandling nedsattes et udvalg, bestående af 1 dame og 4 herrer, som skal arbejde videre med en københavnsk afdelings oprettelse.

Klokken var efterhånden blevet 16, og »Vennen«s abonnenter samt folk med gæstekort strømmede til. Homophilos fik nu ordet og talte om vort forhold til samfundet, idet han nævnede forskellige aktuelle eksempler. Der blev givet en gennemgang af vort forhold til pressen, psykiaterne, politiet, juristerne og folk i almindelighed. »Vennen«s tendens som oplysnings- og kamporgan omtaltes, og sluttelig manedes der til *stærkt sammenhold*, da det er den eneste vej for os til at få tålelige kår i samfundet.

Homophilos havde opfordret til diskussion, og der var også mange, som bad om ordet. Dog ikke for at diskutere, men for at give tilslutning, supplere og belyse. Som en rød tråd gennem det hele gik den stærke glæde over, at vi nu havde fået skabt vort samlingsmærke, som måtte styrkes af alle kræfter. Det var alle stærke, alvorlige og dybtføjte taler, som på en værdig og tillige gribende måde viste vort problems omfang. Ikke mindst en repræsentant for vore kvindelige følelsesfæller gjorde et dybt indtryk ved sin smukke menneskelige tale. Alle disse tilkendegivelser, der hver for sig var menneskelige dokumenter, som talte til hjertet, blev hilst med et meget varmt bifald. De var på en måde dagens højdepunkt og lover overordentlig godt for vort Forbunds videre virksomhed.

Efter en spisepause skulde aftenunderholdningen løbe af stabelen, og det strømmede ind med mennesker påny, så vi til sidst sad som sild i en tønde. Men alle var glade og forventningsfulde. Alene det, at vi var sammen med lutter følelsesfæller, hvad enten de var mænd eller kvinder i det ydre, var en frydefuld fornemmelse. Nu kunde vi for en gangs skyld kaste den maske, som et forløjet samfund ellers tvinger os til at bære.

Formanden bød velkommen til den store forsamling, som nu også talte deltagere fra Holland og Sverige. Den officielle repræsentant fra Kultur- en Ontspanningscentrum fik nu ordet, og under stort bifald bragte han en hilsen fra vort hollandske broderforbund samt gav en oversigt over arbejdet i Holland, som startedes i 1940, gik under jorden under besættelsen, og som efter befrielsen er genoptaget i stadig voksende omfang.

Og nu stod Lasse Silvén fra Stockholm på podiet. Han holdt et velformet foredrag om »Mennesket og venskabet« med understregning af dets mange etiske værdier. Og da bifaldet havde lagt sig, gik den første film »Venskabsbånd« over lærredet. Den var kort og meget enkel i sit tema, men den gik os stærkt til hjertet. Mange af os, ja måske alle, har oplevet den samme situation som den unge mand, der trænger så stærkt til ømhed og kærlighed, men må gå så frygtelig alene og længes, længes...! Og da de sidste billeder af det sørgmodige ansigt tonede ud, satte musikken i med Tschaikowskys skønne, men smerte- og vemodsfyldte toner. Vor store følelsesfælle vidste selv, hvad det vil sige at være homoseksuel. Det var et øjeblik af stærkt gribende virkning.

Den næste film »Hvad mest vi har kært« omhandlede to ynglinges stærke venskab. De var uadskillelige og stod hinanden inderligt nær. Men en skønne dag brød en kvinde ind og bjergtog den ene. Den tilbageblevne ven tog sig dette meget nær, og på hesteryg styrtede han sig i afgrunden og dræbtes. Da hans tidligere ven opdagede dette, blev han ude af sig selv af sorg, afbrød forbindelsen med kvinden, og vi ser tilsidst, hvordan han forlader alt og går alene ud i den sorgfyldte verden. — Den forholdsvis enkle handling i filmen i forbindelse med dens triste tendens gjorde det muligt at spille så meget mere på det sjælelige. Den fik derfor en meget stærk virkning netop i denne forsamling og hilstes med kraftigt bifald.

Resten af aftenen stod mere i improvisationens tegn, men det var måske en charme mere. Underholdningen skiftede mellem musik, sang, recitation og tryllekunst. Der herskede hele aftenen en meget fin og munter stemning, og vi længes alle efter snart at mødes igen. Særlig har vi grund til at glæde os over den hjertelige tone, det nydelige publikum og den helt igennem værdige form, som prægede alt fra først til sidst. Det var som sagt lidt af et eksperiment, men alle deltagere har med deres kærlighed til vort arbejde været med til at hale denne solide succes i land. Det lover godt for Forbundets kommende arrangementer.

Forbundet ønsker gerne forbindelse med følelsesfæller, der vil fungere som tillidsmænd i de forskellige byer, hvor selvstændige afdelinger endnu ikke findes. Henvendelse til Box 809. København Ø.

Interessante besvarelser

Sammen med indbydelserne til påsketævnet udsendtes spørgeskemaer til oplysning for hovedbestyrelsen og redaktionen. Disse skemaer er kommet retur i stort tal med mange interessante enkeltheder, som er af stor værdi for os, der har med forbundets daglige arbejde at gøre. Materialet er dog så omfattende, at vi kun kan omtale det i store træk og må lade de mange små detaljer ligge.

Så godt som alle erklærede sig absolut tilfredse med »Vennen«, men mange ønskede også billedstof. Annoncerne var der en del uenighed om, men flertallet ønskede dem ubetinget bibeholdt. En hel del læsere slog til lyd for at få et emblem. Dette er en sag, som er vanskelig at gennemføre tilfredsstillende, da udenforstående hurtigt vil få at vide, hvad det drejer sig om. Et eller andet hemmeligt tegn vil sikkert være bedre. Måske vi kan få et godt forslag hertil. At der er et behov for et kendetegn viser skemaerne tydeligt. Oplysning om evt. tegn bør kun spredes ad mundtlig vej, da »Vennen« jo også læses af udenforstående.

Besvarelsene viste også, at der er overordentlig megen ensomhed blandt vore læsere. Læsningen heraf kan nok virke gribende på en følsom sjæl, som selv kender til ensomhed. Næsten alle ønsker kontakt, og de allerfleste gav bestyrelsen lov til at opgive deres navn og adresse til ligesindede. Dette viser, at skabelse af kontakt er et meget vigtigt felt indenfor vor organisations arbejdsområde, og dette kan kun udføres effektivt, når vi engang får oprettet et særligt »departement«, der kan hellige sig denne opgave. I øjeblikket er hovedbestyrelsen nærmest overbebyrdet med arbejde, men det viser jo kun, at Forbundet af 1948 har succes.

Glædeligt mange læsere tilbyder at yde økonomiske bidrag. Denne idealisme er i sig selv et sundhedstegn i en organisation som vor, men det er også foreløbig en nødvendighed, hvis vi skal have billeder regelmæssigt i »Vennen« og iøvrigt kan få en hårdt tiltrængt udvidelse muliggjort.

Skrivelysten er nemlig større end pladsen. Men ved idealisme og sammenhold vil vi nå langt. Fremtidig kvitterer vi i bladet for alle frivillige bidrag, idet medlemsnummeret bruges som mærke. — Tak til alle, som besvarede de mange spørgsmål.

Homophilos.

LAD OS I FRED!

Af Pan

Under overskriften: »Forbrydelser, som ofrene ikke tør anmelde til politiet«, finder vi i »Aftenbladet« for den 30. marts en artikel, som vore knapt tilmålte pladsforhold desværre ikke tillader os at bringe nærmere citater af. Artiklens indhold er baseret på en samtale, »Aftenbladet« har haft med *politiadvokat Lotinga*, hvori denne udtaler sig om den tilbageholdenhed, der fra homoseksuel side udvises med at anmelde forbrydelser. — Da vi tidligere har behandlet dette emne, skal vi ikke yderligere fordybe os i enkeltheder her, men kun nøjes med at fastslå rigtigheden af politiadvokatens påstand om, at måske nok nogle mænd med »sygelige« tilbøjeligheder »lokker« de unge mennesker med sig hjem.

Hvad man derimod ikke synes at hefte sig særligt ved er den kendsgerning, at det *langt oftere* er de unge mennesker, der »lokker« de homoseksuelle *til at tage sig med hjem*, og at den homoseksuelle på sin arbejdsplads og i sin forretning *uden nogensomhelst foranledning* ofte kan blive genstand for ubehageligheder, hvis disse slyngler blot har *kendskab* til, at han eller hun er sådan indstillet. Man har jo hele den uvidende offentlighed til at *hvæsse* deres våben — det skarpeste, det frygtede og det mest *gemene* af alt: *Skandalesværdet*.

Det sårer os lidt, at den os ellers så sympatisk forekommende politiadvokat taler om »sygelige« tilbøjeligheder i forbindelse med de homoseksuelle; men muligvis sigter politiadvokaten i dette tilfælde *kun* til *de enkelte*, der aften efter aften har deres gang på rådhuspladsen og andre steder. Den *heteroseksuelle* mand, der i de sene nattetimer »jager« de prostituerede kvinder i f. eks. Adelgadekvarteret og Vesterbros sidegader, betegner man dog ikke som »sygelige«, men med et andet ord, der ikke skal gengives her. Vor åndsudvikling er der som regel ikke noget i vejen med, så mindreværdsfølelserne trænger sig gudskelov ikke på af den grund.

Politiadvokaten nævner i sin interessante bog, »De seksuelt afsporede«, at man fra politiets side ikke har noget imod, at de homoseksuelle *holder sig til deres egne*, og det er netop *vor* opgave at yde *vor* medvirken til noget sådant. Vi optager i vor forening *kun* medlemmer, der er fyldt 21 år,

og vi gør alt muligt for at holde os dem fra livet, der slet ikke hører hjemme i vor kreds.

Det vilde måske nok være *for* meget forlangt ligefrem at forvente *anbefaling* af en udenforstående politiembedsmand; men i hvert fald skulde det glæde os usigeligt, om den dag nogensinde måtte oprinde, da den ærede politiadvokat eventuelt kunde finde på i samtaler med dagspressen at opfordre denne til *blot at lade os i fred*. — Det er det eneste, vi ønsker, og vi gætter på, det vil være en tanke, som også den fornuftige politiadvokat i sit stille indre ikke vil ansé for at være nogen helt tåbelig idé.

Hilsen fra Schweiz

Kære danske venner!

Til jeres store festdag bringer de schweiziske kammerater jer de allerhjerteligste ønsker om mange smukke timer, men fremfor alt lykønsker vi jer til en succesfuld påbegyndelse af den retfærdige kamp for det frie menneskes rettigheder. Gid de venner, der hos jer har påtaget sig ansvaret, fra den allerførste time må gøre sig klart, at gennemsnittet af majoriteten vil sætte mange fjendtlige angreb i bevægelse mod jer.

Kun den bedre saglige videns eksempel, den uangribelige karakter, den ulastelige holdning i det personlige liv vil kunne drage den ondsindede forvrængning af vor kærlighed ind i det rette lys, og dertil rækker vi jer hænderne med vore erfaringer, så godt vi formår. Lad intet berøve jer modet — sandheden må en dag gøre menneskene fri af alt, hvad der binder vort liv til falske love.

Forhåbentlig når denne lykønskning jer rettidigt. Vi lader endvidere de to årgange 1947 og 1948 af vort blad tilgå jer som løse hæfter pr. tryksag, men vi er bange for, at de på grund af påsken ikke når jer til festen. Nå, de kan da senere gå på omgang ved jeres sammenkomster og give jer beviset for vor forbundethed.

I hjerteligt kammeratskab og med de bedste hilsener, også til de tilstedeværende hollandske kammerater.

For »Der Kreis«, Schweiz:

sign. Rolf.

INGEN SELVROS!

Herr redaktør!

Det er vældig sødt af Dem at fremkomme med nogle pæne ord om vi homoseksuelle. Der er så sandelig nok til at gøre det modsatte, men er det nu ikke *lidt for meget*, når De ret ofte giver den opfattelse næring, at vi ligefrem skulde repræsentere noget i retning af en »forædlet« mennesketype? Jeg vil derfor sætte pris på i de kommende numre af bladet at se nogle artikler, hvori vi ikke akkurat fremstilles som rene »englebørn«. Der er brådne kar også i vore rækker, så jeg tror, vi i det store og hele skal bedømme os selv som hverken bedre eller ringere end de heteroseksuelle. Lad os nøjes med at slå det fast med syvtommersøm og så iøvrigt kæmpe for den naturlige ret til *ligeberettigelse* med disse, som vi må have et berettiget krav på. Det skulde jo ikke gerne være sådan, at udenforstående får den opfattelse, at det er dem, der er noget »galt med«.

Til trods for, at nogle »gode sjæle« har forsikret bag det hele kun at se en pornograf arbejde for lumpen vinding, er det mit absolutte indtryk, at bladet er både *smukt* og *lødigt*. Nå, det er jo næsten en klassisk næsestyver, som end ikke *Zola* blev sparet for! — Vi, der i en tidlig alder har gjort os fortrolige med vor indstilling, har som regel forlængst gennem speciallitteratur skaffet os særlig viden om det homoseksuelle problem, og skulde jeg derfor gøre nogle indvendinger, måtte det da blot lige være dette, at bladet burde bringes ud i løssalg *til alle de udenforstående*, thi det er i særlig grad *dem*, der trænger til oplysning. A. H. G.

— — —

Vi giver gerne A. H. G. ret i, at de homoseksuelle hverken er bedre eller værre end andre mennesker. Men vi hævder noget andet — som øjensynlig er blevet misforstået — og det er, at den homoseksuelle tilstand er en midlertidig overgangsform hen imod en ny mennesketype, som vil blive højere udviklet end den nuværende pattedyrprægede. De homoseksuelle udgør fortroppen hen imod det nye, men flere og flere vil komme til at gå den vej i kommende generationer. Det er derfor, homoseksualitet er i så voldsom stigning overalt i verden. Pattedyret i os *degenererer* for at give plads for noget nyt og bedre. Livet står heldigvis aldrig stille.

Først gennem en tusindårig udvikling opstår den nye mennesketype,

som vore dages homoseksuelle udgør puppetilstanden for. Det uvidende menneske begår den fejl at hæfte sig ved puppens manglende skønhed og glemmer, at den vil blive til en smuk sommerfugl. Den homoseksuelle er på vej til at få begge de seksuelle poler repræsenteret i sit sjæleliv. Vi er ikke han eller hun, men både og. Det *rigtige* menneske uden pattedyrets præg vil til sin tid have balance mellem det feminine og maskuline princip. Først da kan der skabes det helt store indenfor åndslivets område.

Kunst og anden ædel form for skabelse er *altid* betinget af en vis *dobbeltpolethed* i seksuel henseende, selv om den pågældende endnu ikke er sig dette bevidst. Man er kun et *helt* menneske, som kan skabe det ypperste, når man har noget af begge køn i sig. *I så henseende* er de homoseksuelle længst fremskredne i den udvikling, som *hele* menneskeheden med tiden skal gennemgå. Men det betyder sandelig ikke, at vi homoseksuelle er *bedre* end andre. Når det drejer sig om etik, er vi desværre ganske almindelige mennesker!

Homophilos.

SÅ HOLDER VI SOMMERFERIE

Dette nummer af »*Vennen*» er det sidste, som udkommer i 1. halvår, idet bladet som bekendt kun udsender 10 hæfter om året. Af praktiske grunde er der indlagt indbetalingskort i alle blade, og de bedes benyttet i god tid, så det ikke glemmes. Dem, der allerede har betalt for 2. halvår, kan blot kassere blanketten eller give den til en ven, som også bør være abonnent.

»*Vennen*» udkommer igen omkring 1. august. Det er vor agt til den tid at udsende bladet regelmæssigt i begyndelsen af hver måned. Kontakt med Forbundets ledelse kan også i ferietiden opretholdes gennem postboks 809, København Ø.

Vi håber, at læserne vil savne os, så gensynet med »*Vennen*» til august vil blive rigtigt hjerteligt. Forhåbentlig vil man finde mange nye venner for vor fælles sag under sommerens rejser. Vi ønsker vore læsere en god ferie med mange smukke oplevelser.

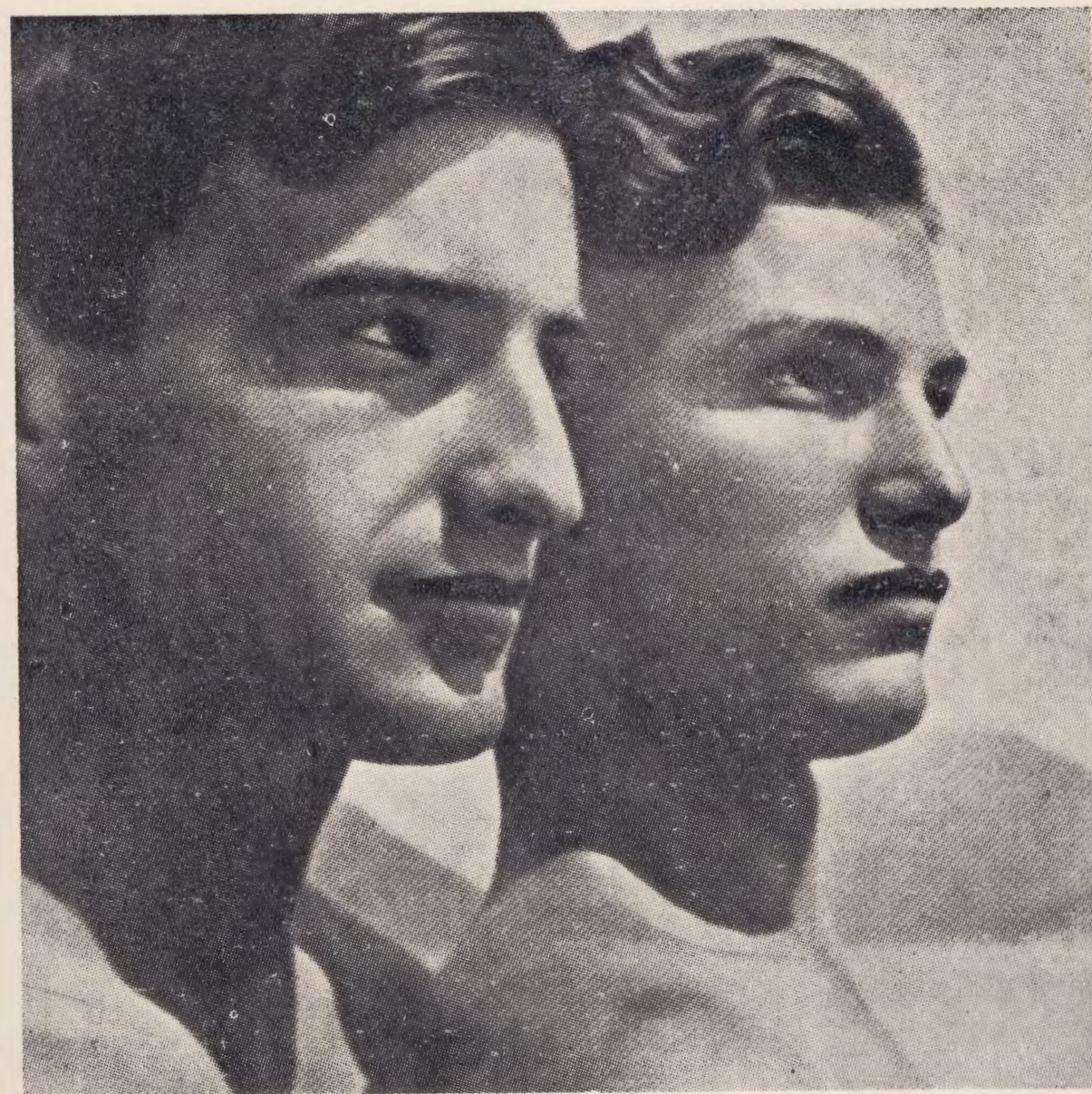
Red.

EN TAK

Da det har været mig umuligt at takke hver enkelt for de hjertelige håndtryk, jeg fik under stævnet i København, og for de mange venlige breve og hilsener, jeg siden har modtaget, bringer jeg herved alle min hjerteligste tak, idet jeg beder jer være overbevist om, at den sag, som jeg nu har viet mit liv, vil jeg ofre de kræfter, som jeg er i stand til, netop nu i bevidstheden om, at I står bag mig.

Ålborg, i maj 1949.

A. J. Lundakl Madsen.

Du og jeg

Husker du vort første møde?

Å, det var en dag i maj —.

Solen lo i dine øjne,

blæsten strøg dit hår i leg . . .

Vi gik sammen i naturen,

knyttet' stærke venskabsbånd.

Og hvor varmed det dog sjælen

blot at holde på din hånd!

Du fortalte mig om lykken,

om din vemodsfyldte vej —.

Jeg forstod vi følte smerten,

for det samme — du og jeg.

Jeg så dybt ind i dit hjerte,

og jeg vidste, at en dag

vilde kærligheden sejre

sammen med vor fælles sag.

Sunbeam

FRA LIVETS ARENA

Mange læsere har været så elskværdige at sende os fortegnelser over homoerotisk litteratur på dansk. Vi takker for denne hjælpsomhed, som nu sætter os i stand til at udarbejde en meget udførlig bogliste, der vil blive offentliggjort, så snart pladsen tillader det.

★

»Aftenbladet« fortalte den 7. marts, at flere videnskabsmænd vil samle materiale til en dansk Kinsey-rapport. Foreløbig forbereder man en metode, som er anvendelig til indsamling af stoffet. Man mener, at forholdene her i landet stort set svarer til de amerikanske, og det ventes, at psykoanalytikerne ligger med et særlig stort materiale.

★

Heldigvis er der alligevel en del af pressen, som viser os forståelse. Således er vi blevet gjort opmærksom på, at »Bornholms Social-Demokrat« efter udsendelsen af første nummer af »Vennen« indeholdt en lille artikel, der på en meget elskværdig måde omtalte det nye blad. Artiklens forfatter, der signerede sig »gert«, var absolut forstående.

★

Af presseomtaler siden sidst kan iøvrigt nævnes, at »Information« den 20/4 bragte et lidt ironisk præget referat af vort påkestævne. — »Politiken« havde den 20/4 en kronik betitlet »Homoseksuel prostitution«. Noget nyt for os var der ikke. Forfatteren, vicefængselsinspektør Erik Christensen, udtaler håbet om, at »de kredse, der nylig bl. a. ved bladudgivelse søger at bibringe deres medborgere en sikkert tiltrængt forståelse af homoseksuelitetens natur og problemer«, vil gøre deres venner opmærksom på den fare, der ligger i at indlade sig med ukendte mennesker fra gaden. Meget a propos bragte vi netop en sådan advarsel i april-nummeret (»De farlige snyltere«).

★

Andreas Vinding skrev i en korrespondance fra Paris bl. a. følgende i »Politiken« den 29. marts: »Videnskaben afslører efterhånden alle mysterier. Et sådant var, dersom man vil tillade mig et tankespring, for blot en generation siden det homoseksuelle problem. Man talte helst ikke om det. Nogle forargedes, andre følte afsky eller medfølelse for det seksuelle

mindretal, og en del af minoriteten selv tog deres abnormitet som en særlig udmærkelse, et slags hemmeligt frimureri. Nu ved vi, at det hele drejer sig om en forkert blanding af kromosomerne, og spørgsmålet er blevet neutralt samtalestof. Det er gået som med Wagners operaer, der før delte tilhørerne i fanatiske ildtilbedere og forbitrede modstandere. Nu er det opera som enhver anden. En ung, meget produktiv og dygtig dramatisk forfatter, André Roussin, har brugt det homoseksuelle problem som motiv i et lystspil, *Les œufs de l'autruche* (strudseæggene), der i øjeblikket går for fulde huse på Theatre de la Michodiere.

★

Andreas Vinding skrev den 12/4 følgende smukke mindeord i »Politiken« om sin ven redaktør Ejnar Black, der var gift med Bodil Ipsen. Man glæder sig og undrer sig samtidig over, at disse følelser, der *for os* er så naturlige, også kan komme til udtryk i et stort dagblad som en selvfølge:

»Ejnar Black var ung, vort venskab gammelt. Vi mødes første gang efter en aften i Studenterforeningen den tidlige forårmorgen på Lange-linies pavillon og så sammen solopgangen over sundet. Der var en egen stemning over det møde, vor ungdom, vor forelskelse, vor humor, jeg ved ikke hvad, men vi følte os straks beslægtede, og den kærlighed ved første øjekast, der også kan opstå mellem mænd, fødtes af nuet. Jeg havde oplevet det før med Johan Knudsen og rigsadvokat Goll, dette mærkelige og sjældne, at vi straks er på bølgelængde, venner for livet — selv om vi aldrig mere ses — og at senere oplevelser aldrig vil kunne udslette det første indtryk. Med Ejnar varede venskabet til hans død, blev rigere og fyldigere med årene.«

★

Statistisk departement har konstateret, at Danmark har rekord i skilsmisser. Intet andet land når på højde med os. Af hver 10 ægteskaber opløses 2 ved skilsmisse. En tredjedel af parrene i de afsporede ægteskaber holdt kun ud med hinanden i mindre end 5 år. — Dette viser, at der faktisk er mange flere, end man tænker sig, som er uegnede for ægteskab. I sig selv er ægteskabet jo også en reminiscens fra pattedyret, som er under degeneration. Sjælelig set udvikles et menneske lige til 30-års alderen. Det vil sige, at mennesker, der er heteroseksuelle og gifter sig i begyndelsen af 20-års alderen, udmærket kan blive bi- eller homoseksuelle

i en mere moden alder. Det er derfor farligt at gifte sig tidligt, og der er ingen tvivl om, at en del af de mange skilsmisser har deres årsag i det her nævnte forhold; som desværre ikke er almindeligt kendt.

Teatret og os

Ikke blot litteraturen, men også teatrene har vist os interesse ved at spille stykker med homoseksuelle personer. Det var vist i sæsonen 1928—29, hvor både Det kgl. Teater og Folketeatret spillede henholdsvis *Soya: »Den leende jomfru«* og *»Tante Oscar«*. I førstnævnte spillede Karen Poulsen og Poul Reumert to homoseksuelle personer. På Folketeatret spillede Johannes Poulsen tiltelfiguren.

Senere spilledes på Dagmar-teatret *»Oscar Wilde processen«* med Reumert som Wilde og Asm. Rostrup som den unge lord.

Vi kender vist alle legenden om Zeus, der var forelsket i den unge hyrde Ganymedes — men at Ganymedes skulde optræde i spejderuniform i en moderne opsat teaterforestilling er næsten for dristig en tanke!

Bjørn.

BIDRAGSLISTE

Vi har haft den glæde at modtage nedenstående bidrag til vort arbejde, som vi med tak kvitterer for.

736-660		kr.	10,00	742-628		kr.	12,00
727-604		»	7,00	739-521		»	37,86
811-168		»	7,00	734-601		»	2,00
B. N. 712		»	25,00	774-516		»	13,30
M. S. 61		»	100,00	711-051		»	4,00
766-549		»	7,00	706-073		»	17,00
790-435		»	21,00			Ialt	kr. 263,16

Bidrag til bladet og vort øvrige arbejde modtages gerne fremdeles, idet vi beder Dem huske: Jo flere bidrag, desto større opgaver kan vi løse.

Landsledelsen.

Bekymringen for, hvad der siges om en, er afmagtens almindelige ledsager.
Georg Brandes.

FRA VORE AFDELINGER

København

Forbundets københavnske afdeling er nu en realitet, idet der er udpeget en bestyrelse på 5 medlemmer, hvoraf den ene er en kvindelig følelsesfælle. Det er meningen, at såvel hovedbestyrelsens som afdelingsbestyrelsernes medlemmer efterhånden skal vælges på almindelig demokratisk vis, men på grund af vort arbejdes særlige karakter og nødvendigheden af fra starten at have mennesker i spidsen, som kan sikre det tilstræbte høje niveau, bliver ledelsen i første omgang udpeget af folk, som har personligt kendskab til de pågældende.

Den københavnske afdeling er straks trådt i funktion, men mødevirksomhed i større udstrækning kan dog sikkert ikke forventes før efter ferietidens afslutning. Alle Forbundets medlemmer på Sjælland og Lolland-Falster er automatisk tilsluttet afdelingen, indtil der kan blive afdelinger i de enkelte provinsbyer. En energisk bestyrelse, bestående af sympatiske mennesker, står nu parat til at hjælpe medlemmerne med råd og oplysninger.

Også mennesker med sjælelige anfægtelser kan få hjælp. Både mandlige og kvindelige følelsesfæller står parat til at udføre en sådan »sjælesørgervirksomhed« ganske gratis. Og den rette forståelse møder vi nu engang kun hos »vore egne«. Københavns-afdelingen kan man få kontakt med pr. post gennem box 809, København Ø, samt på telefon ØBro 2057 y (mandligt bestyrelsesmedlem) eller GOthåb 514 u (kvindeligt bestyrelsesmedlem) — begge daglig efter kl. 17.

Odense

Søndag den 8. maj havde forbundet indbudt medlemmer og abonnenter i Fyns stift til et møde i Odense. Landsformanden og Homophilos talte, og der førtes bagefter en interessant forhandling under de mest hyggelige og kammeratlige former. Dagen blev yderligere festlig derved, at en del følelsesfæller fra København og Jylland også var kommet til stede, ligesom der indløb et telegram fra København med gode ønsker. Odenseanerne viste stor interesse for at få startet en afdeling, der foreløbig skal omfatte hele Fyns stift, og der nedsattes et lokalt udvalg til at arbejde videre med sagen.

Da det endnu ikke er lykkedes at få en postbox, kan følgende adresse benyttes: »Forbundet af 1948«, Odense-afdelingen, poste restante, Odense. — Og så venter vi på Århus!

»Vennen« udgives af »Forbundet af 1948« og udkommer 10 gange om året. Abonnement, kr. 6,00 pr. halvår og kr. 12,00 pr. helår, kan indbetales på postkonto 727 15, c/o »Forbundet af 1948«, postboks 809, København Ø. Bladet tilsendes abonnenter i lukket kuvert. Al post vedrørende foreningen og bladet sendes til »Forbundet af 1948«, postboks 809, København Ø. Redaktionen slutter den 5. i måneden. Redaktører: »Homophilos« og A. J. Madsen (ansvh.), postboks 809, København Ø.

Maskulin ung mand, 31 år, med mange interesser, bl. a. musik, boende i København, søger venskab med kultiveret ligestillet. Billet mrk.: 757.

Mod mindre honorar ydes rådgivning i sociale og juridiske spørgsmål (ikke medicinske). Absolut diskretion garanteres. Billet mrk.: 7.

Forretningsmand i midten af trediverne, bosat i Nordjylland, meget maskulin, ikke særlig smuk, søger venner for hvem et godt hjerte og et hyggeligt kammeratskab betyder noget. Billet mrk.: 34 med foto, der returneres.

Ungdommelig alsidig mand, 45 år, meget huslig og proper, har været 7 år ved restaurationsfaget, søger arbejde. Jeg skriver på maskine og kan en del engelsk. Kunde tænke mig husligt arbejde for en flink og omgængelig herre. Billet mrk.: 147.

Enligstillet frisør søger kompagnon, ca. 25—40 år. Foto, der vil blive tilbagesendt, udbedes. Billet mrk.: O.M. 1001.

Kontorlokaler søges. Telefon disponibel for udlejer mod modtagelse af besked. Henvendelse: »Forbundet af 1948«, box 809, Ø.

Selvstændig forretningsmand i Jylland, 45 år, søger venskab med dansker herre, 30—45 år. Billet mrk.: 333.

Ung forretningsmand i Jylland, søger en intelligent, rolig og ligevægtig kammerat. 23—26 år. Gerne foto. Billet mrk.: 190.

Enligstillet uafhængig forretningsmand, 42 år, søger venskab med herre i samme aldersklasse. Billet mrk.: O 28.

Hvem vil bytte 8 dage af deres sommerferie med mig? Gratis ophold, hvis det samme bliver tilfældet for mig. Jeg bor på Sjælland i smuk egn og er 22 år. Billet mrk.: 1003.

Følelsesfæller, som passerer Langeland på sommerrejsen eller holder ferie i sydfynske egne, bedes kigge indenfor hos mig, så vi kan sludre om fælles interesser. Billet mrk. 350.

Københavnsk skribent (29 år) søger venskab med ung mand (18-25 år). Må være god og intelligent. Erhverv underordnet. Gerne provinsianer, svensk eller norsk. Svar med foto til billet mrk.: SPES 618.

FORBUNDET AF 1948

Optagelse i denne eksklusive forening
kan ske på særlige betingelser. Abon-
nenter på »Vennen« har billigere kon-
tingent. Forlang nærmere oplysninger
ved at skrive til:

FORBUNDET AF 1948

POSTBOX 124 . ÅLBORG